

La 'guagua' del Pla Juncker

Espanya figura a les estadístiques de la Comissió Europea com un dels tres Estats més incomplidors de normes europees. És el mateix Govern del PP que demana als catalans que no surtin de la llei!

El pla d'inversions per a Europa, conegut també com a Pla Juncker, és una de les grans apostes de la Comissió Europea. L'objectiu del pla és fomentar inversions per crear llocs de treball i impulsar el creixement, fent un ús més intel·ligent dels recursos, eliminant obstacles a la inversió i donant visibilitat i assistència tècnica als projectes finançats. Aquest pla d'inversions (en anglès EFSI, European Fund for Strategic Investment) ofereix un sistema de garantia de primera pèdua que permet que el Banc Europeu d'Inversions (BEI) pugui invertir en més projectes de risc, que altrament no trobarien finançament en els mercats. El primer Pla Juncker es va negociar per al trienni 2016-2018 i ara estem negociant al Parlament Europeu el Pla Juncker-2, que ha de comprendre el bienni 2018-2020. Esmenant errors d'aplicació del primer pla.

L'aplicació desigual dels diners europeus del Pla Juncker per països és un perfecte exemple de com funciona la UE. A Espanya aquests diners europeus han servit per finançar projectes escollits discrecionalment pel Govern estatal, fins al punt que han anat a parar al Banc Santander, El Corte Inglés o Bankia (200 M€, 116 M€ i 50 M€ respectivament per a la seva "digitalització"). Als Països Catalans, poca cosa hi ha arribat, mentre que als països del nord d'Europa s'han finançat projectes d'energies renovables i de nova economia, més en la línia del que inicialment s'havia pensat a Brussel·les.

Amb relació al BEI, encara cueja a la UE com Espanya va malbaratar els "Pro-

ject Bonds" de 2010-2014, finançant el projecte Castor en lloc del corredor mediterrani. Als països nòrdics, en canvi, els fons del Pla Juncker han finançat projectes transfronterers, de més efecte multiplicador sobre l'economia productiva. A Espanya els projectes abans esmentats semblen més aviat subvencions encobertes.

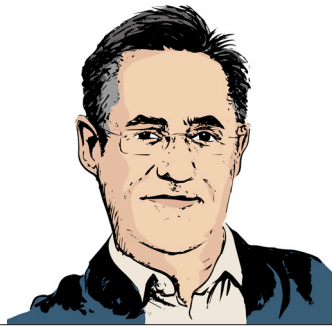
Al plenari de juny a Estrasburg els diputats ponents del Pla Juncker dels diferents grups parlamentaris vam fer un debat sobre la marxa de les negociacions del segon pla. Moltes intervencions van demanar reduir la discrecionalitat amb què en algunes capitals dirigeixen aquests fons europeus a empreses que semblen *propères* als governs.

En el debat esmentat l'eurodiputat del PP espanyol Gabriel Mato va parlar de la

guagua de Canàries: el primer pla ha finançat amb 50 M€ els serveis de transport per autobús a Las Palmas. Mato va dir que "s'havien creat 1.000 llocs de treball" i va insinuar que calia que el nou Pla Juncker hi continués invertint. L'eurodiputat Mato resideix a Canàries i a mi em sembla molt bé que allà els arribin diners europeus per al seu sistema de transport. El greuge es planteja en veure com, per exemple, els rodalies de Renfe a Catalunya no s'han pogut beneficiar d'aquests fons.

Mentre en les llargues discussions entre els ponents del Parlament Europeu, la Comissió Europea i el Consell (que representa els 28 Estats membres) parlem de criteris objectius i del valor afegit que els projectes finançats han de generar, el PP espanyol va directe al gra triant qui seran els escollits i beneficiats del "café que llueve en el campo", café en aquest cas europeu. Encara recordo el ministre Luis de Guindos l'any 2014 dient els noms de les empreses (grans i madrilenyes) a les quals anirien dirigides les inversions del Pla Juncker, mentre encara es debatien al Parlament Europeu.

Espanya figura a les estadístiques de la Comissió Europea com un dels tres Estats més incomplidors de normes europees (83 expedients oberts el 2016). Curiosament, és el mateix govern del PP qui demana als catalans "que no surtin de la llei ni de la Constitució". Coses com aquestes expliquen per què està passant a Catalunya el que està passant.

RAMON TREMOSA